084| Ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον μεθ’ ὑμῶν Εἰμι καὶ οὐκ ἔγνωτέ Με.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/084-ἐπὶ-τοσοῦτον-χρόνον-μεθ-ὑμῶν-εἰ/

Ἀλλὰ τίς ὁ λαλῶν πρὸς ὑμᾶς τὴν Ἀλήθειαν, ἣν ἐν τῷ βάθει τῆς συνειδητῆς ἀνθρωπίνης ἀντιλήψεως ἐν σπέρματι ἀνεύρητε καὶ ἤτις τὸν Σπορέα ἐπιζητεῖ, ἵνα βλαστήσῃ καὶ καρποφορήσῃ;

Σπορεὺς ταύτης Ἐγώ Εἰμι, σεῖς δὲ ἀποκομισταί.

Ἵνα ὅμως ὁ σπόρος, ὃν ρίπτω ἐν τῷ ἀγόνῳ ὑμῶν ἀγρῷ καρποφορήσῃ, ἀνάγκη ὅπως μετ’ αὐτοῦ καὶ ἡ τοῦ ἐδάφους καλλιέργεια ἐπακολουθήσῃ διὰ τὴν πλουσίαν αὐτοῦ ἐσοδείαν καὶ συγκομιδήν. Τίς ἐξ ὑμῶν ὅμως ἤκουσε τὸν Σπορέα διαλαλοῦντα τὴν ἀναγκαίαν καλλιέργειαν τῶν πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν ὑμῶν ἰδιοτήτων, θέσιν ἐπεχόντων ἀγροτικῆς γῆς;

Τίς ἐξ ὑμῶν ἐγκατέλειπεν ἐπὶ στιγμὴν ἔστω καὶ ἐπὶ μίαν ὥραν τὴν ἡμέραν, τὴν βρίθουσαν ἀκανθῶν, πλὴν καρποφόρον αὐτοῦ γῆν καὶ λαβὼν ἀνὰ χείρας τὴν σκαπάνην **νὰ ἐκριζώσῃ ὀλίγον κατ’ ὀλίγον τὴν ἀκανθώδη αὐτῆς περιοχὴν καὶ ἀνασκάπτων καὶ καλλιεργῶν τὸ ἔδαφος αὐτῆς νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν ριπτόμενον ὑπ’ Ἐμοῦ σπόρον τάχιον ν’ ἀναβλαστήσῃ;**

Τίς ἐξ ὑμῶν ἐγκατέλειπεν τὰς βιωτικὰς μερίμνας, τὰς ματαίας ἐνασχολήσεις καὶ ἄφησεν ἑαυτὸν τελείως ἀπηλλαγμένον τῶν ὑλικῶν σκέψεων τῶν ἀπασχολουσῶν αὐτὸν κατὰ τὸ μέγα μέρος τῆς ἡμέρας καὶ ἀφιερώνων μίαν ὥραν καθ’ ἑκάστην νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετ’ Ἐμοῦ καὶ νὰ ἐπιζητήσῃ παρ’ Ἐμοῦ τὴν ταχυτέραν ἀναβλάστησιν τοῦ ριπτομένου ὑπ’ Ἐμοῦ σπόρου καὶ τὴν ἔτι ταχίστην καρποφορίαν αὐτοῦ;

Οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐτήρησε τινὰ ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων, ἃς Μοὶ ἔδωσεν, ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς κατελόγισεν ἐν ἀπολύτῳ ἠρεμίᾳ κρίσεως εἰς ἑαυτὸν τὰ ἐκ τῆς ὑποσχέσεως ταύτης πηγάζοντα καθήκοντα πρός τε ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους.

Ὁπόταν μόνον ἐκ τοῦ ἐπισωρευομένου ἐν τῇ πάλῃ τῆς ζωῆς ὑμῶν ὄγκου τῶν δοκιμασιῶν καὶ τῶν καταφερομένων καθ’ ὑμῶν πληγμάτων συνέλθητε ὀλίγον, ἐν τῷ βάθει τῆς συνειδήσεως ὑμῶν ὡς ἀμυδρὰ ἀκτὶς φωτὸς ὑποβόσκει καὶ ἡ κατανόησις τῆς ὑπ’ Ἐμοῦ ἀπομακρύνσεώς σας καὶ ἀναπολοῦντες εὐτυχεστέρας ἡμέρας ἀναγνωρίζετε ὅτι σφάλλετε καὶ ὅτι ἔχετε τὴν ἀνάγκην νὰ ἀναπολήσητε ἔστω καὶ ἐπ’ ὀλίγον Ἐκεῖνον, μεθ’ οὗ συνεδέθητε κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ **τοῦ Ὁποίου ἡ Ἀρωγὴ καὶ Ἐπέμβασις,** ἤθελεν ἐξαγάγει ὑμᾶς ἐκ τῆς πλήξεως καὶ τῆς ἀνίας, εἰς ἣν

περιήλθατε ἐκ τῆς ἀπομακρύνσεώς σας.

Καὶ τότε καταφεύγοντες εἰς Αὐτόν, σταυροῦντες τὰς χείρας ἐπὶ τοῦ στήθους, ὑψώνοντες τὴν διάνοιαν ὑμῶν πρὸς Αὐτόν, ταπεινούμενοι, ἐπιζητεῖτε τὴν ἐξ Αὐτοῦ Ἀρωγὴν ὡς Ἔλεος καὶ παρακαλεῖτε ἐν προσκαὶρῳ συντριβῇ καρδίας τὴν παρ' Αὐτοῦ συγχώρησιν καὶ τὴν δυνατὴν ἐνίσχυσιν, ὅπως ἐπανέλθητε εἰς τὴν ὁδόν, ἐξ ἧς ἀπεμακρύνθητε, ἢ ἀκολουθήσητε πρὸς τὰ πρόσω τὴν ὁδόν, εἰς ἣν πρὸ καιροῦ εἰσήλθατε καὶ εἰς τὸ τέρμα τῆς ὁποίας ἐπιδιώκετε νὰ φθάσητε.

Ἀλλὰ ἡ μετ' Αὐτοῦ στενωτέρα ἀνασύνδεσις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ὑπὸ ὁμοίας συνθήκας. Πρέπει πρὶν ἢ ἐπιδιώξητε στερεωτέραν ἀνασύνδεσιν τοῦ δεσμοῦ τούτου **νὰ ἀνατάμητε ἑαυτούς. Ἀνατέμνοντες ἑαυτοὺς νὰ ἀναγνωρίσητε τὰ αἴτια καὶ τοὺς λόγους,** οἵτινες συνέτειναν εἰς τὴν χαλάρωσιν τοῦ δεσμοῦ τούτου. Τὰ αἴτια ταῦτα ἐξ ὁλοκλήρου δὲν ἀνεύρηνται οὔτε εἰς τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν ζωὴν ὑμῶν βιωτικὰ καὶ κοινωνικὰ βάρη, ἀλλὰ οὔτε καὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν ἀναγκαίου χρόνου διὰ τὴν πρὸς τὸν σκοπὸν ὑμῶν ἐπίδοσίν σας, **ἀλλὰ ἀνεύρηνται εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς ὑμῶν, εἰς τὰ ἔγκατα τῆς πνευματικῆς καὶ συνειδητῆς ὑμῶν ὑποστάσεως.**

Ὀφείλετε ὅθεν ἐν τῇ ἀνατομῇ τοῦ ἑαυτοῦ σας νὰ καταλογίσητε εἰς βάρος τῆς πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς ὑμῶν δυνάμεως τὴν αἰτίαν τῆς ὀλιγωρίας ὑμῶν ταύτης καὶ ν' ἀναγνωρίσητε ὅτι συνειδητῶς καὶ ἐξ ὁλοκλήρου εἶσθε ὑπεύθυνοι δι' ἑαυτὸν εἰς ἕκαστος ὑμῶν κεχωρισμένως ὡς ἄτομον καὶ συνυπεύθυνοι ἐξ ἴσου ὡς ὁμὰς συμπεριλαμβανόμενοι. Ἀλλὰ δὲν ἐξαρκεῖ μόνον νὰ κάμητε κατ' ἰδίαν ἢ καὶ ὅλοι ὁμοῦ τὴν περὶ τούτου σκέψιν.

Πρέπει ὅλοι ὁμοῦ νὰ συνεργήσητε ἀλληλοβοηθούμενοι, ἀλληλοβασταζόμενοι, ἀλληλοαγαπώμενοι, ἀμοιβαίως ἐργαζόμενοι καὶ ἀλλήλων τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἐπιθυμίας ἀνακοινοῦντες καὶ ἐξομολογούμενοι, διὰ τῶν χειρῶν δὲ ὑμῶν ἀμοιβαίως συγκρατούμενοι νὰ χωρήσητε ἐν τῇ ὁδῷ ἥτις διαφωτίζεται παρ' Ἐμοῦ καὶ ἥτις ἄγει πρὸς Ἐμέ.

Ὁ εἰς ὕψωμά τι εὑρισκόμενος ἢ ἀνελθὼν ἂς ὑποβοηθήσῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ν' ἀνέλθῃ.

Ὁ ὀλισθαίνων εἰς αἰχμηρὸν καὶ λασπῶδες ἔδαφος ἂς ὑποστηριχθῇ ὑπὸ τῶν συγκρατουσῶν αὐτὸν χειρῶν τῶν ἀδελφῶν του.

Ὁ βλέπων μακρὰν ἂς ὑποβοηθήσῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ νὰ ἴδῃ ὡς αὐτός, ἢ ἐὰν οἱ ἀσθενεῖς αὐτοῦ ὀφθαλμοὶ δὲν ἐπιτρέπουσι τοῦτο, ἂς δώσῃ εἰς αὐτὸν πλήρη περιγραφὴν τοῦ ὁρωμένου, ἵνα οὗτος ἐν τῇ κατανοήσει τῆς περιγραφῆς τούτου σχηματίσῃ τὴν ἀντίληψιν τοῦ μέρους, εἰς τὸ ὁποῖον ὅλοι ὁμοῦ νὰ εἰσχωρήσητε.

Ὁπόταν μεταξὺ ὑμῶν ἀναφύεται ζήτημά τι ἀνακοινώνετε τὰς σκέψεις ὑμῶν καὶ ἐπιζητεῖτε ἐν τῇ ἀνταλλαγῇ τῶν γνωμῶν ὑμῶν νὰ εὕρητε τὴν καλλιτέραν αὐτοῦ λύσιν.

Ὁπόταν τις ἐξ ὑμῶν ὑπέπεσεν εἰς σφάλμα τι εἴτε ἐξ ὑπαιτιότητος αὐτοῦ, εἴτε ἐκ κακῆς ἀντιλήψεως, εἴτε ἐξ ἀνάγκης καὶ ἄλλων αἰτίων ἀγνώστων, ἂς μὴ μεμφθῇ ὑπὸ τῶν ἄλλων, ἂς μὴ κατηγορηθῇ ὑπ' αὐτῶν, ἀλλ' ἂς ὑποβοηθηθῇ ὑπ' αὐτῶν, ἵνα ἐξέλθῃ τῆς βαρυνούσης αὐτὸν αἰτίας.

Ὁπόταν τις κατηγορηθῇ ὑπ' ἄλλων μὴ ἀνηκόντων εἰς τὴν ὁμάδα ὑμῶν ἢ εἰς τὸν στενὸν κύκλον τῆς συναδελφώσεώς σας, ἂς μὴ ἐλεγχθῇ παρ' ὑμῶν, ἀλλ' εἰς ἕκαστον ἐξ ὑμῶν ἐπιβάλλεται, ἵνα προασπίσῃ αὐτὸν κατὰ τῆς βαρυνούσης αὐτὸν κατηγορίας, ἢ νὰ δικαιολογηθῇ ἀναλόγως, ὅπως αἱ ἀποδιδόμεναι εἰς αὐτὸν κατηγορίαι μετριασθῶσιν ἢ τελείως ἐξαλειφθῶσι διὰ τῆς ἀναπτύξεως παρ' ὑμῶν τῶν δικαιολογητικῶν ἐπιχειρημάτων.

Μὴν ἀφήσητε ἑαυτοὺς νὰ συμπαρασύρησθε ἐν τῇ ἀνταλλαγῇ τῶν σκέψεων καὶ συζητήσεων ὑμῶν εἰς ἀνωφελῆ συμπεράσματα, ἀλλὰ προσπαθῆτε **ἵνα τὸ ἐξαγόμενον αὐτῶν συντελέσῃ εἰς τὴν πνευματικὴν ὑμῶν ἀνάπτυξιν καὶ εἰς τὴν ὠφέλειαν τῆς ψυχικῆς ὑμῶν προαγωγῆς καὶ βελτιώσεως, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἀναγάγῃ ὑμᾶς τὸ ταχύτερον πρὸς Ἐμέ, καὶ θὰ σᾶς κατευθύνῃ ἀπροσκόπτως εἰς τὴν ὁδόν, ἣν ἀκολουθεῖτε, ἀλλὰ νῦν ἐν αὐτῇ προσκολληθέντες.**

17/4/1932